

НАШЕ ЖИТ'Я

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 24 (119)

АВСБУРГ, 23. ЧЕРВНЯ 1947

РІК III

СВІТОВА ПОЛІТИКА США

З нагоди товариської зустрічі колишніх вояків Армії США в Канзас Сіті 6-го червня накреслив президент Трумен коротко в своїй промові провідні лінії своєї політики. Ідеалом Об'єднаних націй є унеможливити війну на всі часи сказав він, і Америка мусить в тому напрямку йти, щоб всі люди на світі без страху перед сторонніми чинниками, вільними виборами творили свої уряди. Цей обов'язок виконати можемо ми тільки тоді, коли ми свою міць затримаємо і надалі. Міць не тільки воєнну, але й господарчу і здоров'я наших співгромадян. Наче тоді міцна, коли вона має те, над чим працювати, і тих, хто працює. Найголовніше в державі — це хліборобство. Голодний або недоживлений народ не зможе утримати демократичного ладу у себе і мир не може бути збудований на біді. Але більш, ніж все це, потрібна віра в те, що миру хоче сам Бог і тоді мир дійсно буде.

При іншій нагоді на цю саму тему промовляв і ген. Маршал. „Наша політика не скерована ні проти якоїсь держави, ні, проти якогось світоглядового напрямку, але тільки проти голоду, біди, розпуки і безладдя“. Ген. Маршал стремиться до якнайвидшого порозуміння в господарчих справах цілої Європи і чекає, що його так там зрозуміють і зрештою знайдуться ті сили в Європі, які будуть з допомогою Америки рятувати Європу.

Але, як на те вказує американська преса, американський уряд має і труднощі в своїй політиці, бо важні кола в Сенаті не вірять в якісь добре наслідки американських зусиль, коли не будуть перед тим поставлені і перепони советському та комуністичному поширенню.

У відповідь на висловлені Труменом і Маршалом думки, лондонські авторитетні чинники думають, що допомога з Америки краще б ішла не окремим країнам, а якісь міжнародні організації, яка б розподіляла цю допомогу відповідно до потреб держав-членів такої організації.

НАРАДА АМЕРИКАНСЬКИХ КОМАНДАНТІВ В ЛІВОРНО

Хоч зміст наради американських командантів тримається у великій таємниці, все ж ходять поголоски, що справа іде про евакуацію з Італії до Німеччини американського війська.

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ ДО КАНАДИ

О т т а в а. — Канадський уряд оголосив за згодою парламенту, що Канада, не ждучи на розв'язку питання втікачів та ДП, що нею займається IPO, постановила негайно дозволити 5.000 промислових робітників із рядів європейських безодержавників впустити до Канади.

Перший Універсал

(Тридцять роковини)

23 червня 1917 року, (ураховуючи реальні обставини: з одного боку швидкий занепад центральної влади Російської Імперії — Тимчасового Уряду, а з другого боку — невисокий ще стан національно-політичної свідомості українських мас), український революційний парламент — Центральна Рада оголосила своє перше звернення до нашого народу.

Подаємо в тридцяту річницю першого універсалу Української Центральної Ради головні уступи цього історичного документу.

Святочно обходимо ми день оголошення четвертого Універсалу Центральної Ради. Дійсно, на віддалі трьох десятків літ, він вдається нам винятково важливим. Але, по суті, універсал той був тільки завершенням довгого, як на революційні часи, періоду нашого зросту.

Зріст той стабілізувався вже. Свято революції нашої скінчилось і почалися тяжкі дні боротьби з чужинцями за наші кордони і ще тяжкі дні боротьби всередині самої нашої за форми того ладу, який мав би бути у вільній Україні.

В порівнянні з усім цим день оголошення Першого Універсалу всі тоді відчуваючи, як справжнє загально-народне свято, як свято весни, як свято воскресіння народу до нового життя.

„Перший Універсал Української Центральної Ради до українського народу, на Україні і поза Україною сущого“

Народе український! Народе селян, робітників, трудящого люду!

Волею своєю ти поставив нас, Українську Центральну Раду, на сторожі прав і вольностей української землі.

Найкращі сини твої, виборні люди від сел, від фабрик, від салютарних казарм, од усіх громад і товариств українських вибрали нас, Українську Центральну Раду, й наказали нам стояти і боротися за ті права і вольності.

Твої, Народе, виборні люди заявили свою волю так:

Хай буде Україна вільною. Не oddіляючись від усієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають вибрані вселюдним, рівним, прямим і тайним голосуванням Всенародні Українські Збори (Сойм). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Вкраїні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій Російській державі, повинні видаватися у Всеросійськім Парламенті.

Ніхто краще нас не може знати, чого нам треба й які закони для нас луччі.

Ніхто краще наших селян не може знати, як порядкувати свою землею. І через те ми хочемо, щоб після того, як буде одібрано по всій Росії поміщицькі, казенні, царські, монастирські та інші землі у власність народів, як буде видано про це закон на Всеросійськім Учредительнім Зібранині, право порядкування нашими українськими землями, право користування ними належало тільки нам самим, нашим Українським Зборам (Соймові).

Так сказали виборні люди з усієї Землі Української.

Сказавши так, вони вибрали в-поміж себе нас, Українську Центральну Раду, і наказали нам бути на чолі нашого народу, стояти за його права і творити новий лад вільної автономної України.

Далі Універсал повідомляє про переговори Центральної Ради з Російським Тимчасовим Урядом про те, чого саме Центральна Рада домагається від нього, і про невдачу цих переговорів.

„Всі ці домагання наші Центральне Російське Правительство одкінело. Воно не схотіло сказати, чи признає за нашим народом право на автономію, та право самому порядкувати своїм життям. Воно ухилилось від відповіді, одіславши нас до майбутнього Всеросійського Учредительного Зібрання.

Центральне Російське Правительство не схотіло мати при собі нашого Комісара, не схотіло разом з нами творити новий лад.

Так само не схотіло призначити Комісара на всю Україну, щоб ми могли разом з ним вести наш край до ладу і порядку“.

Знаходячись в такому становищі Центральна Рада вважає єдиним выходом з цього — почати самі залагоджувати потреби України.

„І через те ми, Українська Центральна Рада, видаємо цей Універсал до всього нашого народу і оповіщаємо:

одині самі будемо творити наше життя“.

На цих словах кінчачеться декларативна частина Універсалу. Далі ідуть докладні інструкції, як взяти в українські руки владу на місцях та як забезпечити фінансово свою владу, що „одині“ стає владою автономної України.

Комунікат КУК

23. травня 1947 розглядав Координаційний Український Комітет загрозливе становище на Рідних Землях і прийняв такі постанови:

1. Вияснити культурному світові генезу збройного спротиву на українських землях.

2. Виступити проти тенденційного очорновання УПА ворожою пропагандою, що змішує її з чужими асоціальними елементами.

3. Домагатися від компетентних міжнародних чинників, щоб вони прослідили стан життя на українських землях через спеціальні комісії і запевнили населенню українських земель елементарні права людини.

В обличчі сучасного важкого становища на Рідних Землях і поважної праці, що її треба провести, Координаційний Український Комітет закликає українську еміграцію заховати повний спокій і солідарність.

**Координаційний Український
Комітет**

Генеральний Секретаріат

Українців вивозять до Східної Пруссії

(СТЗ). — Ще не проминув відгомин серед українського громадянства в зв'язку з угодою СССР, Польщі та ЧСР для спільної акції проти українських партизан, а вже світові агенції приносять нове повідомлення, що сповнює українські серця жахом і болем: польсько-советська влада приступила до насильного переселювання українського населення з областей Люблин і Ряшів до Східної Пруссії. В повідомленні сказано, що це переселення переводять як кару для українців за їхню підтримку т.зв. терористичних партизанських українських груп, що діють на кордонах СССР, Польщі та ЧСР. Можна уявити собі, як виглядає це „карне переселення“, скільки нових жертв таке „переселення“ потягне за собою і яка пустиня та знищення залишиться в цих місцях, де досі жила українська людність.

Таким чином Східню Прусію перемінюють на „карну колонію“, бо з попередніх вісток відомо, що туди переселено литовське населення, що ставило спротив советській владі.

Австралія в обороні Імперії

Австралійський міністер Джон Дідтвін склав в парламенті заяву про те, що Австралія гратиме головну роль в обороні Імперії на Тихому і Індійському океанах. Він розповів про ті заходи які робляться в відбудові мореплавства і про те, що має зробитися ще, щоб досягти якнайтіснішого пов'язання між Австралією та Великобританією. Висловив він також надію на міжнародну контролю атомової та бактеріальної зброї.

Політичний огляд

Австралія

Після Другої світової війни лишилися на землі три великороджави: Америка, Велика Британія та ССР. Від їх взаємовідносин залежить дальша доля цілого людства. В цілому світі ведеться дипломатична боротьба між ССР та двома англо-саксонськими великороджавами. Советський союз ведучи пропаганду проти Америки (в меншій мірі проти Англії), намагається забезпечити свої стратегічні позиції і здобути нові. Супроти цього англо-саксонські великороджави мусять держати свої сили на поготові. Тому що ССР поширяє свої впливи в Тихому океані, а тими впливами може бути загрожена Австралія, цими днями відбулися переговори в австралійській столиці Кенберрі між генеральними штабами Америки та Австралії. Америка готова підтримати вільні оборону Британської Імперії в Тихому океані, зате Австралія має дати американцям точки опору на своїй території. Здогадуються, що Америка занепокоєна плянами уряду ССР в Тихому океані і хоче забезпечити заздалегідь свої позиції в південній і південно-західній частині Тихого океану. Австралія мала б належати провідна роль в оборонній системі цих областей. Австралія дає острів Менос для американського летунства. Американські представники заявили военному міністрові Австралії, що американська флота готова дати поміч Австралії в разі нападу на неї.

Канада — Америка

Трохи пізніше відвідини американського президента Трумена в Канаді мали завдання змінити союз і приязнь між обома великороджавами Північної Америки. Канада і Америка належать до найбагатших країн світа. Ці держави спільно працювали при виробі атомових бомб. Відальної одностайної політики цих великороджав залежить у великій мірі прохарчування людства і забезпечення світового мира. Президент Трумен у своїй промові в канадській столиці Оттаві зазначив:

„Ми знаємо, що в цьому критичному періоді між війною, що скінчилася, і миром, що ще не забезпечений, насамперед дивляться на нас безпомічні і пригноблені цієї землі і шукають охорони і допомоги... Ми хочемо мирного і щасливого світу, що живе на основі рівноправності і взаємної пошани”.

През. Трумен висловив надію, що Канада разом з Америкою буде боротися за спільні ідеали — мира і добробуту. Між Канадою і Америкою заключено договір про індустриальну співпрацю.

Франція

12. червня підписано угоду між французьким урядом та професійним союзом залізничників про закінчення страйку. 500 тисяч робітників і службовців французьких залізниць приступило знов до праці. Залізничники дістали підвищення платень, головно в нижчих категоріях. Теж в інших підприємствах державних і приватних вибухали страйки робітників з вимогами підвищення платень. Голова французького уряду соціаліст Рамаде під час страйків, до яких робітників заохочували комуністи, заявляв не раз, що уряд не дозволить підкупувати свого авторитету невідповідальним групам і, виконуючи свою повинність, уживатиме крайніх засобів (напр., воєнний стан).

Треба зазначити, що домагання великої частини робітництва щодо

підвищення платень мають під собою ґрунт, бо в слабші оплачуваних категоріях робітник мусить майже ввеси заробіток витрачати на харчі. Це розуміють відповідальні провідники Франції. Але вони рішучо виступають проти комуністичної демагогії, що хоче на страйках здобути політичний капітал. Там, де панує компартія, робітники про страйки не сміють і думати. Зате в демократичних країнах, як Франція, компартія веде свою демагогію під покришкою „оборони пролетаріату”.

Австрія

ССР послідовно провадить свій натиск на сусідні країни. Після Угорщини, де поліційними засобами знищено уряд дрібних власників, передано владу комуністам, прийшла черга до Австрії. В австрійському уряді є коаліція народної партії і соціал-демократів. В уряді є тільки один комуніст. З Москви дано зрозуміти, що ССР не заключить мирового договору з Австрією, якщо австрійський уряд не буде доповнений комуністами. Окрім того, Москва домагається усунення з австрійського уряду чотирьох теперішніх міністрів. Ці домагання Москви стали відомі в світі. Голова австрійського уряду д-р Фігль заявив, що він і його міністри можуть відійти від влади тільки з волі австрійського народу.

Соціалістичний Конгрес і німецька СДП

Цю рік. — Внесок соціал-демократичної партії Німеччини про допущення її до Інтернаціонального Соціалістичного Конгресу був відкинений тому, що при голосуванні не дісталася її пропозиція двох третин голосів.

За допущення голосувало 9 країн — Англія, Франція, Голландія, Люксембург, Швейцарія, Норвегія, Фінляндія, Данія і Австрія. Проти допущення голосували Польща, Угорщина, Румунія, Чехословаччина і Палестина. Утримались від голосування: Швейцарія, Південна Африка, Бельгія, Італія і Греція. Голова німецької соціал-демократичної партії д-р К. Шумахер заявив після

Позиція австрійського уряду легша ніж на Угорщині. Австрія розділена на чотири зони, тут Москва не може рішати сама. З Вашингтону повідомляють, що Америка рішучо поставиться проти всякої спроби зробити зміни в австрійському уряді на користь комуністів.

Соціалістична конференція

6.—8. червня відбулася в Цюриху Міжнародна соціалістична конференція з представників 19 держав. Відновлення Соціалістичного Інтернаціоналу, що перестав був діяти наслідком війни, має немалі труднощі. Не може бути мови про вільний розвиток соціалістичних партій там, де панує вплив ССР. Там нема незалежного соціалістичного руху, а є замасковані під „соціалізм і демократію” комуністи. На соціалістичній конференції в Швейцарії це виявилося виразно при справі прийняття німецької соц.-дем. партії в Інтернаціонал. Проти голосували представники Польщі, Угорщини, Румунії, та Чехо-Словаччини, все країни „за залишкою завісю”. Представник Польщі просто заявив на конференції, що він доти буде противитися вступові німецької соціал-демократії в Інтернаціонал, доки німецькі соціал-демократи не з'єднаються з комуністами...

В цих обставинах нема надії на нормальну працю і розвиток Соціалістичного Інтернаціоналу, бо в його конференціях беруть участь комуністичні агенти.

КОРОТКІ ВІСТИ

* Великобританія відступає Франції свою чергу на одержання американського збіжжя.

* Світовий Жидівський Конгрес звернувся до IPO з пропозицією створити при IPO спеціальний жидівський відділ.

* У всіх країнах советської окупованої зони в Німеччині відбувається реєстрація і перегляд населення, мужчин віком від 14—65 років, жінок від 15—60 років. Хто не зголоситься до перегляду, той буде позбавлений права мешкати і користуватися харчовими картками.

* Советське посольство в Лондоні протестує проти невідомих вломів до приміщення советського посольства.

* На нового еміграційного президента Польської Республіки замість недавно померлого президента Рачкевича обрано Августа Залеського, що за часів Пілсудського був міністром закордонних справ.

* Комітет французької Соціалістичної Партиї розв'язав Бюро Соціалістичної Молоді за недозволені зносини з комуністами.

* Заарештовано Миколу Петкова провідника болгарської опозиції „в інтересах збереження демократії”. Його обвинувачують в готованні військового повстання. Прем'єр Дімітров (комуніст) на запитання американського й англійського представників, заявив, що це чисто внутрішньо-політичні справи, які вяснить болгарський суд.

* Заступник советського міністра закордонних справ Вишнівський отримав стадінську премію 1 класи в сумі 200.000 рублів за „виявлені заслуги в діянні права для ССР”.

* В Загребі засуджено на кару смерті колишнього головнокомандувача хорватських збройних сил маршала Кватерніка.

* У деяких містах Китаю оголошено війнятковий стан і впроваджено військові суди, щоб запобігти „інспірованому комуністами генеральному страйкові.

* Значну кількість дрібної зброї, а також кулеметів затримав турецький митний уряд на пароплаві „Атаман”, який прибув з Румунії і мав плисти до Гайфи.

* В Будапешті розпочався суд над 44 політичними діячами. Серед них є кілька міністрів попереднього уряду та багато членів партії дрібних власників.

* Болгарський парламент виключив із свого складу 23 опозиційних послів. Ця постанова суперечить державній конституції, бо послів обирають народ, а не парламент. Болгарська опозиційна преса називає це актом політичної сваволі.

* У Варшаві таємна поліція арештувала керівників членів польської Соціалістичної партії, за „терористичну підривну діяльність та пропаганду проти советів, а також за з'язок з емігрантами”.

* В Чехо-Словаччині з представників усіх партій створена спеціальна комісія, що має завдання провести „чистку країни від фашистських елементів”.

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE”

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
Адреса Редакції та Адміністрації: Augsburg, Speyerer Str. 1 (Ecke Birkenfelder Str.). Адреса для листування: Augsburg, Postamt 3, Postfach

Редактор Колегія. Ліцензія: П. Котович
Видавач: видавництво «Наше Життя» в Аугсбурзі
Authorized by Military Government ICD, Press Branch
OMGB. Licensee: P. Kotowycz
Druck: Hans Heilmann, Bad Wörishofen

СОЦІАЛІСТИ ЗА БЕВІНОМ

Конференція Соціалістичної трудової партії в Маргейт висловила довір'я до політики міністра закордонних справ Бевіна. Бевін визнав, що було б передчасно говорити про європейську федерацію, поки не розв'язане питання Німеччини.

ГУЗЕНКО ВЖЕ КАНАДІСЬЦЬ

Як повідомляє канадський „Новий Шлях” міністер судівництва Іслі оголосив, що Ігор Гузенко, колишній службовець советського посольства в Оттаві, що викрив у свій час сов. шпигунську діяльність на території Канади, став канадським громадянином. Канадську державу приналежність надано Гузенкові спеціальним міністерським розпорядженням. Гузенко народився в 1919 році, був лейтенантом в червоній армії, в советському посольстві працював від червня 1943 року.

* Американське міністерство закордонних справ має опублікувати матеріали, що обвинувачують великого Муфті Єрусалиму в співпраці з державами Оси.

З'їзд британської Робітн. Партиї

30. травня закінчився з'їзд Британської Робітничої Партиї. Головою Партиї на майбутній рік обрано замість Бейкера, теперішнього міністра лятуства, Е. Шінвеля, — теперішнього міністра паливопостачання.

Головним здобутком цього з'їзду було зміцнення становища міністра закордонних справ Е. Л. Бевіна на міжнародному полі, а також і зміна гospодарської політики.

Міністер закордонних справ у промові 29. травня сказав, що він вважає за позитивний факт об'єднання двох німецьких зон, хоч велику перешкоду цьому об'єднанню творила харчова проблема. Він радо зробив би для потреб німецького народу й більше, але мусить брати на увагу також інтереси інших. Бевін сказав, що з липня місяця харчовий стан у всьому світі покращає.

Відсутність порозуміння з ССРС в німецькій справі, примусило перевірити гospодарську організацію британсько-американської зони. Надалі головним завданням у політиці щодо Німеччини має бути — визначення рівня німецького гospодарства і остаточна ліквідація воєнного промислу. Тоді буде Німеччині вільно творити своє власне гospодарство, але доки німецьке питання не буде розв'язане, доти даремно говорити про упорядкування Європи. Про Близький Схід Бевін заявив, що Великобрітанія не може допустити, щоб її значення там підупало. Щодо Єгипту, то уряд хоче всі спріні справи розв'язати безпосередніми переговорами.

В Дарданельському питанні уряд В. Британії й надалі готовий з усіма заприязненими державами вести переговори про перегляд договору складеного свого часу в Монtré. Але вимог ССРС про підгорні пункти в Дарданеллах Англія не може прийняти, бо Туреччина через те загубила б частину своєї незалежності. Палестинське питання буде передане Об'єднаним Націям. Міні-

стер схвалив політику Сполучених Штатів Північної Америки в справах Греції.

Промова Бевіна була прийнята на з'їзді з великим задоволенням. Англійська преса, за винятком комуністичної, поставилась прихильно до накресленого Бевіном пляну за-кордонної політики.

28. травня міністер фінансів Н. Далтон в своїй промові заявив, що Великобрітанія не буде далі кредитуватися в заокеанських країнах. Треба якнайшвидше стати на власні ноги. Найголовніше — найшвидше збільшити здобування вугілля і найенергійніше затулити щілину, що повстала між вивозом та дово-

зом. Коли це не пощастиТЬ зробити, треба буде вдатися до найрішучішого обмеження довоzu.

Як повідомляють, Бевінові пропонували зайняти посаду „гospодарського диктатора Англії”, але він відмовився. Він довів до відома прем'єрові, що до листопадової конференції міністрів закордонних справ він хотів би теперішню свою посаду затримати за собою.

Наприкінці останнього засідання з'їзду Робітничої Партиї міністер здоров'я А. Бівен дав запевнення, що урядовий плян будування промисленості буде здійснюватися з ще збільшеним натиском.

Провід робітничої партії ухвалив додаткові для всіх англійських дітей однокових можливостей для освіти.

ХТО ПРАВИТЬ АНГЛІЮ?

„Британський Журнал Психології” публікує дані про склад теперішнього англійського парламенту. Я скликавши перепроваджену анкету, з 300 представників робітничої партії 56% — це сини кваліфікованих фабричних робітників, 10% — сини робітників некваліфікованих. Себто 66% — це сини робітників. З представників інших партій є тільки один син робітника.

Інші послі робітничої партії зазначили, що працю свою почали у різних вільних професіях, але багато почало її звичайними хлопчаками для посилок. Більш ніж половина усіх представників робітничої партії присвятили себе виключно політиці, з консерваторів 40%, а з інших партій 25%.

Заробляти на своє життя почали сучасні парламентарі дуже рано, не мавши змоги дістати вищу освіту, як в початковій школі.

Інакше справа стоїть з освітою у консерватистів. Там більшість мала змогу закінчити і середню освіту.

* Ще до серпня цього року Світовий Банк має випустити свої перші облігації.

Коли приглянемось до розподілу послів різних партій за тими фахами, до яких вони належали перед самими виборами, то побачимо велику різницю тільки в цьому: в політиці працювало робітничих представників 56%, консерваторів — 40%, інших партій — 25%. Юрискітів серед робітничих послів було 9%, серед консерваторів 13% і між іншими партіями 22%. Журналістів між робітничими представниками — 70%, між консерваторами 23%, між іншими партіями 13%. Купців між робітниками 10%, між консерваторами 25%, між іншими партіями 28%. Більше як половина всіх послів закінчила університет. З них 40% припадає на представників робітничої партії і 60% на представників консерваторів і інших партій.

Коли тепер „капіталісти” представляні в парламенті тільки в кількості 12,5%, то в попередніх складах парламенту кількість їх складала 50%. Настали інші часи, і парламент своїм складом вірно їх відзеркалює. Пересічно вік теперішнього депутата — 50 літ і 3 місяці, отже менший від середнього віку депутата за виборами 1939 року на 9 місяців.

IPO i проблеми ДП

В Нойштадт (англійська зона) відбулися курси комендантів ДП-таборів. Курси відвідала представниця Організаційного комітету IPO і член голландського представництва. Вони заявили, що IPO після передання завдань УНРРА від 1 липня має три основні завдання: репатріацію, еміграцію і приготування до еміграції тих ДП, які не здібні і не підготовані до еміграційного життя. Тут йде і про тих осіб, яких спеціальні знання в еміграції не можна буде використати, а їх сили не позволяють їм виконувати тяжку працю. IPO не лишить жодного ДП в Німеччині. Розв'язання проблеми ДП наступить остаточно до 2-х років. IPO буде опікуватися тими особами, котрі не можуть вернутися до своєї батьківщини з політичних причин і це підтверджується. Нової перевірки не буде. Класифікація відбудеться на підставі тих матеріалів, які зібрала УНРРА. IPO не передбачає затруднювати ДП в себе як працівників, але вони дальше будуть як дотепер керувати своїми таборами.

Керівник курсів Др. Штайнадер заявив, що розв'язання проблеми ДП наступить скоріше як сподівалося. Залишилося не багато часу, щоб познайомитися з новими обставинами. Представник УНРРА на англійську зону радить особам, котрим по повороті на батьківщину не загрожує жадне переслідування вертатися на батьківщину, бо там не будуть вони мати тяжкого життя як на еміграції. Не треба забувати і того, що при переселенні практичні і гospодарські спроможності будуть рішаючими. Краї, які дозволяють на в'їзд певній кількості переселенців, будуть керуватися не гуманітарними поглядами, а тим, чи даний емігрант принесе для гospодарства країни якусь користь чи ні.

(За „Латвіезу Цінас”)

* 10 советських журналістів розпочали подорож по американській окупаційній зоні.

Перший Універсал Центральної Ради

23. червня минає 30 років від проголошення Первого Універсалу Української Центральної Ради. Центральна Рада була першим революційним парламентом України. Вона складалася з представників українського організованого селянства, робітництва та поступової, демократичної інтелігенції.

Після упадку царської влади в Росії (березень 1917 року) всі народи царської імперії заявили своє право на вільне життя. Заявив своє право на самоозначення і український народ. Відома реч, що Україна вступила в спілку з Московським царством року 1654 (Переяславський договір). Козацька рада під проводом гетьмана Богдана Хмельницького визнала над Україною протекцію московського царя. Україні були загарантовані вільноті: окрім військо, зносини з чужими державами, власні суди і закони. Московські цари силою та криводушністю скасували пізніше автономні права України і обернули наш край у свою провінцію. Всі культурні права українського народа були скасовані, Україну вирішили в Москві „обрушити”. Аж до революції 1917 року в Україні під царською владою не було українських шкіл, і тому все, що проходило науку в російській школі, по-

з тим кооперативні організації, товариства, політичні партії. Сам голова Української Центральної Ради, заслужений професор Михайло Грушевський, мусів писати для несвідомої народної маси книжечки під назвою: „Хто такі українці і чого вони хочуть”, або — „Якої ми хочемо автономії та федерації”. Бой назва „українець” була для несвідомих людей нова і незвичайна, а слова „автономія” або „федерація” лякали масу, що не уявляла собі, як це Україна може жити без московської опіки.

Українська Центральна Рада чула слабість своєї позиції в тодішній Україні, переповненій російським військом. Тому на перших порах Центральна Рада, під проводом українських соціалістичних партій, поставила домагання до російського тимчасового уряду, щоб він визнав в основі право України на автономний устрій. Делегація Української Центральної Ради з участю Сергія Єфремова, В. Винниченка, М. Ковалевського, О. Пилькевича і інших писала в своїй „Декларації” до російського тимчасового уряду про внутрішній стан України в травні 1917 року:

„Пануючі класи на Україні — не українці. Промисловість у руках буржуазії російської, жидівської, французької, торговельної, а також велику частину аграрної буржуазії творять поляки, росіяни й українці, що давно називають себе „руски-

ми”. Так само всі адміністративні посади в руках не українців. Тільки сфери визискування — велика частина міського пролетаріату, ремісники і дрібні службовці — українці. Таким чином, у даний момент немає на Україні української буржуазії, що призначала б себе такою. Наслідком цього серед українських партій досі не було ні одної, яка не внесла б до своєї програми ідеї соціалізму”.

Відома реч: політика числиється силовою. Націу слабість бачили російські провідники 1917 р. і тому на дуже скромні домагання Центральної Ради не дали задовільної відповіді.

Центральна Рада після цього показала російському урядові, що нею стоять українська народна маса. В середині червня 1917 року в Києві відбувся з'їзд Всеукраїнської Селянської Спілки. Цей з'їзд вибрал свою Раду селянських депутатів, що ввійшла в склад Центральної Ради. Слідом з'їшовся в Києві Український Військовий З'їзд. На цьому з'їзді виявився поступ української національної свідомості. Делегати військового з'їзду зверталися до Центральної Ради, щоб вона негайно приступила до організації автономної України. Також цей з'їзд підсилив Центральну Раду своїми делегатами в числі 130 осіб.

Під час військового з'їзду Центральна Рада видала свій Перший універсал до українського народу. Перечисливши всі свої спроби по-

БРАЗІЛІЯ

В останні місяці виїхало до Бразілії 1.000 родин українських скитальців з таборів у Новому Ульмі, Авгсбурзі та Фраймані. Перші вістки від наших земляків не дуже веселі; нарікають, головно, на кліматичні умовини.

ГУПР вважає, що до Бразілії повинні виїздити лише особи, які мають там рідно або знайомих, тобто якусь точку підпори.

Тому що виїзд до Бразілії актуальний, бо Бразілія — це одна з тих Південно-американських держав, яка може прийняти навіть кілька мільйонів європейських скитальців на постійне поселення, хочемо хоч коротко подати найважливіші відомості про цей край. Ця інформація, сперта на найновіших джерелах, має допомогти нашим скитальцям зорієнтуватися в життєвих умовах цієї країни та самостійно вирішити питання про виїзд туди на постійне поселення чи працю.

Територія і населення

Бразілія — це найбільша країна Південної Америки. Площа цілої Південної Америки становить 17,8 міл. км., з того сама Бразілія займає 8,522.000 кв. км. або 48% всієї площини Південної Америки. Поверхня Бразілії майже дорівнює поверхні Європи (10,2 міл. кв. км.) і більша від США (7,8 міл. кв. км.). Належить вона до найбільших держав світу, за винятком СССР і Канади.

Населення Бразілії дорівнює населенню України, тобто становить 44,115.825 або 5,12 на 1 кв. км., в тому 52% білих, 26% мулатів (мішаниці білих з чорними) іmetis (мішаниці білих з індійцями), 9% негрів і 13% індійців. Ніде в світі не зустрічається такого маловинного і різноманітного народу людей, як на вулицях столиці Бразілії Ріо-де-Жанейро. Однак, люди живуть у згоді, нема ворожнечі між білими і чорними чи червоними. Всі разом працюють і разом бавляться. Нагри живуть звичайно в найгарячіших місцях континенту, на вогкому і га-

рячому узбережжі Атлантического океану, що його європейці звуть „паровою лазнею” та в парках низинах. Індійці, що раніше заселявали весь континент, тепер одсунуті білими в гори та центральні, мало ще досліджені райони континенту. Білі заселяють переважно південні частини Бразілії з помірно-теплим підснінням, а на гарячій півночі вибирають місця, що лежать високо над рівнем моря.

Територія Бразілії — це переважно узгір'я. Головні ріки: Ама-

зонка, Río-de-la-Plata, Арагуа, Парана, Мадейра, та інші. Бразілія із сходу звернена лицем до Атлантического океану, який сполучує її з Європою. На півдні Бразілія межує з Уругваєм, Аргентиною, Парагваєм, Болівією; на заході з Перу і Колумбією, а на півночі з Венесуелою і Гуаною. Ширина краю доходить до 5.000 км.

Клімат Бразілії

Бразілія лежить між 5° північної і 32° південної географічної широти, тобто на екваторі і під екватором. Клімат у Бразілії тропічний. Треба сказати, що він, однак, менш докучливий ніж в Африці на цій самій географічній широті, але для європейців не дуже придатний. Середня річна температура варіється між 20—30°. Нема ні зими, ні літа. Є лише так званий сухий період і період дощів. Незвична до того клімату людина не може скоро адаптатизуватися й хворіє, часто мріє про те, щоб хоч трохи прохолодитися або змерзнути. Людина, що народилася й виросла в цьому кліматі, враже приїжджих повільністю і обмеженістю своїх рухів. Це природний опір організму на спеку.

Кліматично Бразілію можна поділити на три смуги. 1. гаряча (тропічна), що лежить між 5° півн. географічної широти до 10° півд. географічної широти. Клімат тут дуже гарячий і вогкий, часто малярійний. Температура в суху пору доходить до 33° і вище. Вночі температура спадає навіть до 10°. Клімат цей для українців ніяк не придатний. 2. Смуга дуже тепла, клімат зв. субтропічний, від 10° півд. шир. до зворотника Козерога. Тут менше опадів і менше вогкості. Температура варіється від 18° вночі до 40° днем — середина 24° Ц. В цій смузі маємо стейти: Серджіс, Еспіріто, Санто, Río-de-Жанейро, Мінас Гераес і частинно стейти названі в 1-ій і 3-ій смузі. 3. Помірна смуга обіймає решту Бразілії від зворотника Козерога до південних кордонів. Температура від 10—35° — середня 16°. Тут кліматично умовини нагадують гаряче українське літо. У цій смузі живе найбільше європейців, між ними й українці. Зими в нашому розумінні нема, лише досить дошкову дощову пору від травня до жовтня. Половина території Бразілії надається до засе-

Перед з'їздом науковців в Авгсбурзі

По всіх майже таборах УНРРА в Західній Німеччині та Австрії налагодилося українське культурне і наукове життя. Чи то при гімназіях, чи то при вищого типу школах, чи то при окремих культурно-наукових закладах як от музеї та бібліотеки працюють діячі чистої науки. Вивізі з батьківщини свої матеріали, науковий здобуток часто цілого свого життя, опрацьовують його і чи то в своїх таки таборах на публічних викладах, чи то на засіданнях місцевих наукових товариств, чи то на конференціях заснованої на еміграції Української Вільної Академії Наук знайомлять наше суспільство з своїми науковими здобутками. Не так давно відновило свою діяльність на еміграції і Наукове Товариство ім. Шевченка. Тим часом уже починається новий період нашого життя. Люди збираються виїздити в різні кінці світу. Розійтися в першу чергу фізично міцніший елемент, більш пристосований до пionerського життя, до фізичної праці.

Ну а що ж буде з нашими культурно-науковими діячами, особливо нікому в світі не потрібними діячами науки української, українськими істориками, філологами, етнографами. Цих діячів у нас не таке число.

Незабаром має відбутися в Авгсбурзі з'їзд науковців, на який, як думають його організатори, з'їдеться до 200 учасників. Мабуть головним питанням цього з'їзду буде обмірювання всіх можливих перспектив для української науки і українського науковця на цьому етапі нашого існування, на етапі нашого розселення.

Що робити з нашими науковими інституціями? Хай деякі з них сподіваються переїхати гуртом кудись в затишок від світового гамуру, чи то в Канаду, чи то в Південну Америку. Але чи маемо ознаки такої можливості. Фізично добrego працівника візьме кожен підприємець, але цілу установу, що складається з багатьох осіб, обтяжених часто і численною родиною, зможе взяти тільки якась потужна громадського типу організація. Отже чи існують такі організації, які хотіли б і могли б дати в якісь з заокеанських країн існування нашим науковим уstanовам, не кажемо вже про існування наших високошкільних закладів?

Бо ці останні не можуть, як показала практика старої еміграції, існувати без сторонньої допомоги.

Не будь високогуманного ставлення Чехо-Словацької держави і її президента Т. Г. Масарика, ледве чи змогла б наша еміграція утримати і Вільний Університет і Подебрадську Академію, і Високий Педагогічний Інститут. При забезпеченні матеріальному цих шкіл стало можливим існування і Празького Музею і наукового Історично-Філологічного Товариства. Хто і де візьметься і спроможеться зробити те, що зробила Чехо-Словацька Республіка? Матеріальні вартисті наукового характеру, зібрані нашими інституціями в Чехо-Словаччині, Німеччині, Польщі та Франції, всі або загинули, або опинилися у величезній небезпеці. Замало тоді українське суспільство думало про вибір відповідного місця для вартичних музеїв і бібліотечних збігів.

(Закінчення на 6-й сторінці)

лення білими, а саме частина другої і майже вся третя смуга.

Державна форма правління

Сучасна історія Бразілії починається 1500 р., коли португальський адмірал Педро Кабраль прибув до берегів Бразілії й зайняв ці краї для Португалії і португальської колонізації. Перші поселенці — це здебільшого силоміць вивезені португальці, різні злочинці. Змішившись з тубільцями, вони створили бразилійську націю. Керівництво над формуванням цієї нової нації перебрали о. о. єзуїти, які ще сьогодні мають в Бразілії великий вплив.

1760 р. проголошено рівноправність тубільців з білими. Навіть один з президентів держави був мулат — Ніло Перканга.

1822 р. Бразілія відділяється від Португалії і проголошує окреме цісарство з окремим імператором як головою держави. 1824 р. проголошено першу конституцію за європейським зразком з двопалатним парламентом. 1889 р. сталася революція, що довела до повалення монархії і проголошення Бразілії республікою. Від того часу було вже 15 президентів. У Бразілії майже кожен президент приходить до влади кривавою або безкривою революцією і... американського або англійського капіталу. В останні часи Бразілія майже зовсім прийняла демократичну форму правління, подібну до форми США. Кожний стейт має власну конституцію в межах загальної конституції Бразілійської республіки. Найбільше спричинився до соціальних реформ останній президент Варгас. Тепер президентом є Евріко Гаспар Дутра. Він розпочав силну акцію проти комуністів і шукає співпраці з США. З другого боку останніми часами запроваджено великі обмеження для

чужинців; їх позбавляють можливості задовольняти вільно свої релігійні, культурні й національні потреби.

Релігійні відносини

У Бразілії державною релігією є римо-католицьке віровизнання, яке охоплює майже 90% населення. Крім цього, є коло 5% протестантів, а решта різni віровизнання. Принципово проголошено релігійну толеранцію, але практично є тенденція привести всю людність до однієї римо-католицької віри.

Мова

Державна мова Бразілії — португальська. У товариському житті зустрічається часто французька мова, зате не люблять тут спорідненої еспанської мови. В південних стейтах зустрічається часто ще італійська й німецька мови. Крім цього, в гірських районах уживають різних місцевих діалектів і говірок під впливом мови індійців і негрів.

Шкільництво

Сьогодні нараховують у Бразілії ще поверх 60% неписьменних, дарма що існує закон про обов'язкове навчання в школі. У всіх школах навчання проводиться тільки державною мовою. Спроби завести по колоніях інші, національні школи державна влада ліквідує.

Е школи державні, міські й приватні. 1940 р. було в Бразілії 39.650 народніх шкіл, 718 середніх, 564 торговельних, 153 промислових, 213 ліцеїв і... один університет.

Судівництво

Нижче судівництво по провінціях залежить від місцевих урядів. Кваліфікація і вимір кар — різні в різних провінціях. Важливіші справи розглядають федеральні суди. Деякі закони спільні для всієї держави.

А. К-р

(Далі буде)

Панас Феденко

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ

Другий з'їзд в справах дитячої літератури

7 червня в українській оселі "Орлик" (Берхтесгаден) відбувся другий з'їзд працівників дитячої літератури. На пе-решоді стало багато різних випадко-вих обставин, але з'їзд від того не про-грав і проішов у дружній атмосфері в тісному колі письменників і педагогів.

Після привітань від ЦПУЕ, УВАН, культурно-освітнього відділу табору, Об'єднання музик, Пласти, редакції "На-шого Життя", проф. Г. Ващенко виго-лосив надзвичайно інтересну доповідь про період розвитку дитини і дитячу літератур. Підсумок всіх досягнень педагогічної науки в короткому схема-тичному викладі з численними ілюстра-ціями з житих спостережень доповідача мали підвести слухачів до розуміння завдань дитячої літератури для відпо-відного віку.

Доповідач торкнувся важливого ши-тання про вплив загальної сучасної української літератури на дитину-юна-ка і зазначив багато від'ємних момен-тів у сучасному письменстві, які по-збавляють його виховного та органі-зуючого впливу на молодь. Особливо нападав доповідач на невдалі форми літературного експериментаторства та еротичну тематику сучасного письмен-ства. В дискусії, в якій взяли участь педагоги і письменники, нападки ці бу-ли з одного боку поглиблені, а з друго-го — проводилася межа між загаль-ною літературою і спеціально — вихов-ною з визнанням вільного права за літературою на вибір тематики та на мистецьке експериментаторство, бо во-но з'являється прогресивним чинником.

Доповідь голови Об'єднання праців-ників дитячої літератури, в якій давався огляд еміграційних видань для дітей і юнацтва поставила дуже багато різних педагогічних, видавничих і суто літе-ратурних проблем, що викликало та-кож жваве обговорення невідкладних спрav в галузі дитячої літератури осо-бливо підкреслювалося невідрядне ста-новище з дитячими журналами, які за браком спеціальної ліцензії, пішли в прийми до загальної ліцензійованої пре-си, розкидані по різних містах і зале-жать від різних місцевих умов. Підсу-

мовуючи виступи з приводу цієї остан-ній доповіді з'їзд ухвалив рішучо до-магатися окремої ліцензії на дитячі та юнацькі часописи й книжки, заплянувати видання дитячої енциклопедії, нау-ково-популярних видань, проголошення конкурсу на кращу повість або худо-жно біографію з української тематики.

Під час з'їду на окремих плякатах виставлені були оригінали ілюстрацій до байок Глібова роботи О. Судомори та на столах розкладені видання об'єднання.

В. П.

В Богословсько -- Педагогічній Академії

Спікане цими днями наукове засі-дання Богословського факультету Богословсько-Педагогічної Академії в Мюнхені з участю педагогічного складу та студентів було присвячено заслухан-ню та обговоренню низки доповідей з різних галузей науки, що викладаються в Академії.

Про ранні джерела церковно-літера-турної мови доповіді проф. Ка-валів. Ілюструючи свої твердження чи-сленими уривками з старовинних дже-рел, доповідач схарактеризував вплив старо-болгарської мови на нашу кни-жину мову, але довів, що цей вплив на живу народну мову був незначний і остання розвивалася й жила своїм са-мостійним життям.

Доповідь про митрополита Іларіона зробила проф. д-р Василенко-Полонська. Вона змалювала постать митрополита Іларіона на тлі тодішнього культурного життя книжкої України, яка вже тоді звів культурним розвитком не поступа-лася іншим передовим європейським державам. Полум'яний патріот, прекрасний знавець теології та філософії, охоплений любов'ю до рідного краю та його культури, автор славнозвісного "Слова о законі і благодаті", що своєю красою і поетичністю дорівнює "Слову о полку Ігоревім", винереджаючи його майже на 150 років, такий був Іларіон, перший відомий нам митрополит українець.

ЖИТЯ В СССР

Англійський кореспондент Александер Верт пише в „Менчестер Гарден“:

Харчування і приміщення. Зима була досить тяжка. Була недостача харчів. Однак сподіваються доброго врожаю. Тому вже тепер на ринку ціни на хліб, картоплю та інші харчі впали на 20%.

Найгірше з приміщеннями. Скрізь в зруйнованих і незруйнованих мі-стах страшна тіснота. Всюди розро-блені велики пляни відбудови й мо-дернізації міст, однак іх не вико-нають і за десять років. Одного разу письменник Алексей Толстой сказав Вертові, що в СССР занадто багато зруйнованих і старих будин-ків, населення розмножується за-надто швидко і ніколи не можна буде збудувати для цього досить при-міщен.

Однак загальний настрій здається, оптимістичний. Є віра, що прий-дуть кращі часи і що буде досить споживчих товарів, хоч ще не можна сказати, чи в цьому році можна буде скасувати рационацію харчів.

Зовнішній світ. Що до міжнарод-ної ситуації, то такого оптимізму нема. Одна стара жінка сказала з левінство, що „Гітлер в Америці і готове війну проти СССР“.

Всі засоби пропаганди скеровані проти Америки: радіо, преса, театр, кіно і т. д. Сатиричний журнал „Крокодил“ має тільки дві теми: недостачі внутрі і американська „демократія“ та „імперіалізм“. В СССР немає жартів задля жартів. Скрізь політична ціль. Дотепі до-пісні про внутрішні недостачі за останніх п'ять років значно послабли в своїй гостроті. Зате напади на Америку

зросли. Пропагандова машина витя-гає все, що тільки можна, проти „американських імперіалістів“. Нехарактерні вислови американської преси про війну з СССР і про ски-дання атомових бомб на Москву зразу поширяють. Висувають та-кож „негритянську проблему“. Вказують на спроби американців захопити впливи у сусідів з СССР державах. Однак всяку критику Труменової політики з американського боку старанно підкреслюють.

Впливи СССР за кордоном. Іх шукає СССР в різних ділянках, на-віть у мистецтві й літературі, але зокрема в концепції „нової демо-кратії“ і плянованому господарстві. Цей вплив найпомітніший у сусідів з СССР державах. Скрізь видно спроби дійти до співпраці з соціал-стичними партіями і створити „на-родні фронти“ проти „американ-ських імперіалістів“. Вважають, що це тепер легше, ніж у 1934 проти Гітлера.

Напади на Англію трохи зменши-лися. Не знати, чи це спроба шука-ти зближення, чи це якесь тимчасо-ве явище. У всякому разі в СССР сподіваються різних вигод від тор-гівлі з Англією. Помітно, що термін „англо-американці“ дуже мало вживается.

* Англійська газета „Дейлі Гре-фік“ в числі з 5. червня пише: „Швидко падають голови на Україні. Каганович, динамічний тестъ Сталіна, — тепер уповноважний в справі чистки на Україні, топче ногами всі думки про п'ятиденної робочий тиждень в колхозах.

Збори Ради ОПУЕ в Августбурзі

ЮРІЙ КЛЕН

КИІВ

Пурпуром древнім весна одягає лани наддніпрянські.
(Верби шумлять на горбах, в полі тополі тудуть)
У багряниці старій нас вітає прадавня столиця
(Сонце тресвітле віторі, вітер і стів на землі)
Слава золота баня, що крізь темні дерева нам яріс.
(Дзвоном високих церков ширше росте височинь).
Слава Тебі, о життя, що не має ні меж, ани краю.
Доля на шальки кладе муки, і щастя, і біль.
Бо, врівноваживши все, премудрий закон обертає
Туту дочасну, терпку в радість, безсмертну в віках.

ТЕМНІ СИЛИ

(Допис з Регенсбургу)

Вночі з 9 на 10 червня в кількох міс-циях української оселі в Регенсбурзі не-відомі особи, що скovalи під псевдо-німом „Представники громадянства“, поширили надруковану на машинці не-грамотну летючку-пакетку проти нашої виції школи УТГІ.

Форма, стиль і зміст зразу видають авторів цього хуліганського твору. Це стиль сумнії слави „Блазня“ і подібних йому руїнницьких органів, що Ім коле-очі конструктивна українська праця, бо вони хотіли б бачити хаос і безладя між Українією. Коротко: автори пак-етки, що з'явився в Регенсбурзі, від-важуються твердити, що діячі УТГІ, які відмінно десятки років ці заслужену установу, „є пробольшевицькими агента-ми“! Мало того: анонімні „представни-ки громадянства“ вишукують „больше-вицьких агентів“ в Українському Віль-ному Університеті, в Богословській Православній Академії в Мюнхені, і „во-всіх установах“.

Не обмежившись цими загальними наклепами, анонімні „представники громадянства“ пішли далі: вони поіменно називають визначних діячів УТГІ, в першу чергу ректора проф. Домани-цького, очорюють Іх громадські та наукову працю і демагогічно звертаються до „колег“ студентів: „Пора вже всім нам скаменутися і покласти кінець діяльності подібних організацій і люд-ців...“

УТГІ та інші наукові українські уста-нови не потребують виправдовуватися перед темними силами, що маскуються під назвою „представники громадянства“.

Українське патріотичне громадянство недавно однодушно відсвяткувало 25-ліття діяльності УТГІ, що продовжує працю славної Української Господар-ської Академії.

Ніяким анонімним інсінуаціям не вдається зруйнувати наших культурних здобутих, що творилися протягом де-сятків років.

Немає сумніву, що також студенти УТГІ дадуть авторам провокаційного пакету належну відповідь. А. Е.

З Українського ~ПРЕСИ~

Тижневик „На чужині“ ч. 7 (34) приносить передовицю, в якій читаємо:

„Друге завдання приняття ре-альної програми політичних дій. Вона мусить бути виложена конкретно і ясно. Не вільно оперу-вати загальніми або часто з браку реальної концепції наду-живати найвищі гасла. „Святая Святых“ народу не можна профа-нувати, видвигаючи їх при кож-ній нагоді. Божий закон, що забороняє визвати імени Бога на-дармо, зобов'язує і в політичній праці. Це тимбільше, що надуживаючи їх, підриваеться в народі значення боротьби за менші ці-ли, без яких розв'язка політич-них проблем взагалі не можлива. На практиці твориться тоді хо-робливий стан наркотизування. На кожному кроці говоритиметься максималістичною мовою га-сел, а політичного життя не буде“.

Виставка виробів таборян у Ніртінгені

На закінчення свого восьмимісячного перебування в таборах повіту Ніртінген (тепер ці табори будуть перенесені до Ельвангену) улаштували виставку виробів таборян і варсттів. Виставку відвідало кілька тисяч літвоців, лат-віців, що живуть також в цьому повіті, та німців.

25 травня в приміщенні Геллер-зале відбулася концерт капелі Катастого-Божика.

Загальні збори Жіночого Об'єднання в Августбурзі

18 червня п. р. відбулася в таборі Сомме-Казерне в Августбурзі чергові збори делегатів Жіночого Об'єднання.

На зборах головувала д-р С. Парфа-нович. Після зборів і дискусій відбулася вибори нового Управи. На голову делегату обрали п. I. Шлаківську. При-сутін на зборах було більше 100 жінок.

(Закінчення зі стор. 4-ої)

рок. Та хто може й тепер, хоч би й більше про це думалося, гарантувати, що таке-от місто в такій то державі — це найбільш певне місце осідку?

Ці справи — справи осідку наукових інституцій, бібліотеки та музею мусимо ми самі в своєму середовищі спільно з заокеанською нашою суспільністю вирішити і при її допомозі забезпечити. Коли б це й пощастило зробити, то однаково це не дасть притулку і можливості праці нашим науковцям. Мусимо через новоповсталу організацію наукової співпраці при ОН

„ЮНЕСКО” організувати можливість праці нашим науковцям, що їх фах менше зв’язаний з потребою тільки нашої науки та культури. Природники, математики і представники всіх прикладних наук, при знанні когось з закордонних мов, могли б через посередництво ЮНЕСКО, певне, знайти собі працю в якій-будь країні, де тільки такі фахівці потрібні.

Співпраця керівних органів наших наукових інституцій та об’єднань з ЮНЕСКО — це, можна сказати, одно з найнеобхідніших іхніх завдань в цю хвилину. Л. Ч-ко

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ВП Пане Редакторе!

Дуже і дуже сумно було читати у Вашому часописі, майже в роковині смерти М. Хвильового, „некролог” п. Федора Дудка. Я далека від того, щоб підносити М. Хвильового на височини „великого свято-го”, але закидати покійному письменникові „потворність”, „блузнірство” і т. д. — це несправедливо й безпідставно.

„Я чекіст, але я і людина”, — пише М. Х. в новелі „Я”. Так, він глибоко людина і щоб зрозуміти його, можливо, теж треба бути людиною.

Щастя родини — добре; щастя нації дуже добре; щастя людства — чи не найкраще? Хто наважився б заперечити це? Ідея щастя людства плекали ті, хто жив у мареві „загірної комуни”, ті, хто мріючи про щастя людства, віддавали за цю мрію власне життя. І таких було немало.

Я не тверджу, що вони пішли правильним шляхом. Але чи можна натрапити на правильний шлях, не шукаючи, й чи, шукаючи, можна не помилитись? Помилка була страшна, фатальна. І за цю помилку заплатив письменник-шукач-людина своїм життям.

Та не про це мова.

Ідея. Багато хто, багато чим жертвував для ідеї. Але чи можна приносити в жертву ідеї, навіть найсвятіші, навіть найвищі — людське життя? Чого варта ідея щастя людини, коли на шляху до її досягнення стоїть смерть? Ось центр „здегенерованих писань” М. Хвильового, показаних у виставі „Мати і я”.

І чи вимагає цієї смерти Людина, чи вимагає її „дегенерат” з „нізеньким лобом, чорною копою розкуювдженого волосся і приплюснутим носом”, або „доктор із широким

КОЗАЦЬКИЙ З'ЇЗД

25. і 26. травня ц. р. відбувся перший з'їзд Козацької Еміграції, на якому було 87 представників від різних осередків козацьких скупчень. Пройшов він під знаком єдності козацької еміграції та необхідності творення місцевих основ вільного й незалежного козацького життя. Серед різних пекучих еміграційних проблем знайшла місце також проблема козацької автокефальної православної церкви, вирішена в напрямі необхідності її застування. Стверджена також потреба видання вільної козацької преси, повний брак якої гостро відчувається. До війни було 100 різних видань. З'їзд ухвалив створити Центральний Комітет Взаємодопомоги, вибрав його Управу та Ревізійну комісію, а також створив ідеологічний осередок козацтва для представництва назовні і для праці в козацькому середовищі.

лобом і білою лисиною, з холодним розумом і з каменем замість серця?”

Так, роздвоєння, страшне і трагічне. Роздвоєння між ідеєю і шляхом до її досягнення; між височиною людської душі й тваринними інсінктами ненависті й самозахисту; роздвоєння між Людиною з великої літери й людиною з літери малесенької...

І новелі, і п’еса за цими новелями дають нам можливість зrozуміти те, чого дехто з нас не зrozумів і досі: ніяка найвища, найчистіша ідея, навіть ідея вселюдського щастя не може вимагати таких жертв, як зрада інших, теж святих ідеалів, таких жертв, як людське життя.

О. Л-ч

Від редакції. Стаття п. Ф. Дудка, з приводу якої написаний вищеведений „Лист до редакції”, вміщена була в ч. 18 „Н. Ж.”, як дискусійна, з метою викликати з боку нашого суптільства ширшого обговорення поставлених там питань.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО “VOLKS KUNST”

Handstickerei-Betrieb, G. m. b. H. München 15, Hermann Lingg-str. 9-II.

КУПУЄ готові вишивані речі. ПРИЙМАЄ заяви на виконання вишивок з фірмового матеріалу (полотно і нитки) за поданими взірцями. З місцевості, віддалених від Мюнхену побажано колективні заяви: організація, установа, або одна особа повідомляє про скількість жінок в їх таборі, або місті, які бажають прийняти працю.

Одержану заяву, представник „Народного Мистецтва“ на місці обговорить умови співпраці, а саме: сторони узгодять ціни і термін виконання, доручить матеріал і підпишуть відповідну умову.

„Народне Мистецтво“ також купує мистецькі народні вишивки всіх інших національностей. — Години прийняття: 10—12 і 15—17.

Шукаємо пані, що володіє англійською та німецькою мовами.

»НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО«

С. з о. в.

Мюнхен

5 ПЯТЬЕ ВИДАННЯ КНИЖКИ
проф. др. Волод. Стчинського
ЧУЖИНЦІ ПРО
УКРАЇНУ
Вибр в описі подорожніх по Україні та інших
писань чужинців про Україну за десять століть
Ціна 8 марок

Замовлення надсилати:

Ukrain. Buchhandl., München, Dachauer Str. 9 I

:- ЦИКЛОСТИЛЕВІ РОБОТИ :-

писання матриць мовами:

українською, німецькою, англійською, французькою скоро, чисто та на власному папері виконує

українська фірма

ПАПІРГРОССГАНДЛЮНГ,

Авгсбург, Шпіталштрассе 5/16

Нова книжка

ІСТОРІЯ РЕВОЛЮЦІЇ

І ЦЕНТРАЛЬНА РАДА

написав д-р П. ФЕДЕНКО

Ціна 6 марок

Замовляти тільки за готівку
в Адміністрації „Нашого Життя“

:- УКРАЇНСКА КНИГАРНЯ :-

Мюнхен, Дахауер Штрассе 9/I

має ще на складі решту

МОВОЗНАВЧИХ ПІДРУЧНИКІВ

Проф. П. Ковалів:

1. Граматика Української мови	15.—
2. Граматичні і правописні вправи	6.—
для школ, гімназій і самоосвіти	
3. Чистота і правильність української літературної мови	3.—
4. Як будувати фразу?	2.—
5. Безособові речення	2.—

Ю. Шерех:

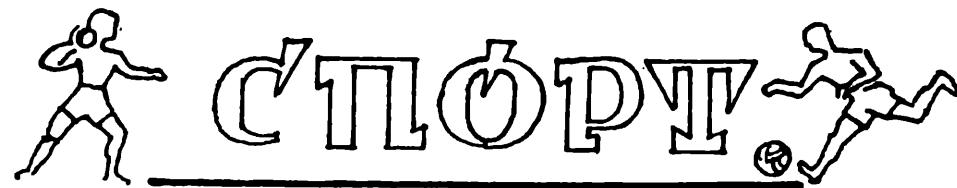
6. Головні правила українського	3.—
правопису	

Д-р Я. Рудницький:

7. Нарис української діалектології	5.—
8. Український правопис	1.50

Книгарням і школам при більшому замовленні даемо знижку від 10 до 20% Спішіть з замовленням, бо наклад усіх підручників незабаром вичерпається цілком.

Читайте »Наше Життя«

СПОРТ

метрів на 16, 66 метрів. Минулій рекорд належав німецькому олімпійському переможцеві Вельке.

*) Советський рекордсмен в підніманні тягаря Кузен на всеукраїнському чемпіонаті установив новий світовий рекорд 173,5 кілограмів.

ФК „Україна“ — Литовська репрезентація 6 : 0 (4 : 0)

25 травня на міському стадіоні в Нірнштадті над Некаром ФК „Україна“, запрошена директором місцевої УНРРА, повноважною Управою та комітетом виставки до участі в міжтаборовому фестивалі, зустрілася з литовською репрезентацією, підсиленою німецьким і латвійськими змагунами.

Від першої хвилини гри „Україна“ перебирає на себе ініціативу.

Після перерви литовці підсилили свою дружину трьома новими змагунами, що між ними вигідно вирізняється Ерік Петерсонс, учасник красової репрезентації. Хоч як хоробро боронилася підрічна дружина, алі перемогла ФК „Україна“.

Після змагань директор місцевої УНРРА привітав переможців і передав їм букет живих квітів, висловивши бажання побачити ще гру нашого клубу з латвійцями.

„Україна“ грала в такому складі: Мікльош, Скоцен, І. Лютак, Степків, Мідвака, Куцан, Банах, Скоцен ІІ, Закалужний, Макар.

Ворота здобули: Скоцен ІІ — 2, Макар — 2, Куцан — 1, Закалужний — 1.

ФОЗІУС УДІУДІФТЬ

(при листуванні подавати ч.)

794. Задорожний Гаврило шукає свою доньку Олександру Задорожну, нар. 4. 5. 1924 р. Зголошення: Г. Задорожний, Штутгарт, Лістштрассе 44/II.

807. Емілія Більдзюкевич розшукує свою племінницю Юлію, народжену Римашевську, що вийшла заміж за Картановича, і походить з Мінщини (Білорусь), Бобринською пов. Писати на адресу: Emilia Bildzukiewicz R. D. Z. Hichsville N. 7. USA.

808. Розшукую матір, що загубила в Угорщині однорічну дівчинку, що тепер вже має 4 роки. Адреса: Голод Олеській, 515, ДП Камп, Фалькенберг-Гамбург-Нойграбен.

810. Александер Жеромський Al. Zeromskyj, 7311 Mansfield, Detroit 10 Mich. USA, шукає свого хресного батька Андрія Митрофановича Горбаченка з Володимира Волинського.

812. Григорій Клімашевський з Бельгії розшукує свого дядька Солдатенка Дмитра з родиною, що від 1943 р. працювали в Німеччині в Дісбурзі. Зголошення l’Epsance, Liege, Belgium.

817. Пошукую Степана Андрунова з Добровлян коло Дрогобича, остання його адреса: Франкфурт над Майном, Флігергорст-Флюгплац, арбайтс-лягер. Повідомлення слати на адресу Адм. „Н. Життя.“

818. Розшукую осіб: Облещук Мих. нар. 7. 6. 1928, Марків Петро нар. 12. 2. 1926 із села Вістра, пов. Бучач. Хто знати би про них прошу подати вістку на адресу: Облещук Лука, Ашафенбург ам Майн, Піонер-Казерне, Бл. 3. Кім. 308.

822. Островська Мая (нар. 18. 1. 1925) шукає рідних та знайомих. Зголошення: Цукслаген, Постштрассе 62 (бай Шульц).

823. Хто знає про побут Анни Дубівка прошу повідомити Василя Дубівку, Укр. табір в Інгольштадті.

824. Анна Клює (Ганновер, Бемсроде Кірхрідерштрассе 67) шукає родину Кузьмі Марінченка, його дочку Тамару (нар. 1923 р.), Валентіну Міленіну (нар. 1920 р.) та рідних і знайомих.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Місячна передплата „Нашого Життя“ в